

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Nº. solt. 50 cénts. Espanya, 6 ptes, l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Dalt les Gabarres, per Ll. Barceló i Bou.—Desig, (poesia), per M. Gombau Picassó. — Postals Literàries, : Mn. Antoni Doltra i Joseph Grahit, per Antoni Busquets i Punset.— Remitit.— Nostra Madona la mort, per Joan Tur.— S'ha mort, (poesia), per M.ª Teresa Elías.— La devoció a la Mare de Déu de Montserrat. — La doncella Catalana, (poesia), per Josefina Jordi Codina. — La llibertat de premsa.— Publicacions rebudes. — Associació de Música.—Crònica Local. — Moviment del port i Registre Civil.

Campeonato de España 1923

(Fondo en carretera 34 Kms.)

BARCELONA - FIGUERAS

RECORRIDO EFECTUADO CON BICICLETA
PRECINTADA SIN EXPERIMENTAR
AVERIA ÁLGUNA

1.º J. JANEER Sobre

Ciclo "Sanromá"

Pneus Hutchinson

Llantas Kundtz

Solicite catálogo
de Sports

A. Sanromá

Balmes, 62

Teléfono, 1445 A

BARCELONA

Aliments per a Règim Diètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça) i

XACOLATES PURES DE CAACO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CSTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

Hotel Ibèrica ■ **Comte de l'Assalt, 13**
■ **BARCELONA**
■ **BARCELONA**
■ **BARCELONA**

■■■ Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per
a llargues temporades a preus convencionals :-
Coberts a 4 pessetes :- Es serveixen banquets
a preus moderats i també es disposa de lloc per
allotjar carabanes d'excursionistes amb un **ESPLENDIT SERVEI**. ■■■

ORBIS, S. A.

BARCELONA

Fàbrica pròpia de mobles per a oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per a calcular i demés invents
moderns per a la oficina

Casa Central

Barcelona

Clarís n.º 5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Telèf. A. 458

Domènec Funallet

Taps . Discs . Suro en planxes . Exportació mundial.
(Girona - Espanya)

SANT ANTONI DE CALONGE

CASANOVA S

SASTRE

Palamós

J. Amat i C.^{ia}

Dispeses i Casa de menjars.
Esmerat servei

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 Palamós

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació . Espe-
cialitat en trajos de totes classes
i gustos . Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4

PALAMOS

Chr. Hostmann - Steinberg'sche Farbentabriken

CELLE (ALEMANIA)

FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED-REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

BARCELONA - Aribau, 133 - Teléfono, 428.

A decorative border of repeating floral motifs, including roses and leaves, surrounds the entire page.

Hotel España

Sant Pau, 9 i 11.

Telèfon, 232 A.

Barcelona

200 Habitacions amb aigua
calenta i freda. Gran confort
Calefacció.- Ascensor.- etz.

El preferit de la regió

GRAN RESTAURANT
PENSIO DES DE 15 PESSETES
= COBERTS A SIS PESSETES =

Cap de Sant Sebastià—Palafrugell

HOTEL RESTAURANT

DIRIGIT PER

MODEST LLADO

En el punt ms bell de la Costa Brava. Restaurant al cobert i a la carta.
Còmodes habitacions ☞ Telèfon 1405. Autos turisme a la arribada dels
trens a Palafrugell.

Cuina Econòmica - Bon estat

de conservació - ES VEN

CUINA, 70 cm. llarg; 55 cm. ample; 38 alt. - FORN, 48 cm. llarg; 30 ample.

Es donará per 120 ptes.

Raó: Major' 26 - Merceria - Palamós

ANÍS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Màquines d'escriure

noves i d'ocasió

al comptat i a plaços

Lloguers desde 15 pessetes

LLORÉNS

Tallers gràfics

Barretera a Girona, 23

Dalt les Gabarres

Després de les excursions relatades a diferents llocs de l'Empordà, be'm serà permès que dediqui un petit record al poble nadiu com a penyora de gratitud que tot fill de bona criança deu consagrar al lloc del seu bressol per humil que aquest sia.

Sant Cebrià de Lladó, més conegut en la rodalia amb el sobrenom de "Els Metjes" es un poblet d'unes 28 cases escampades en les frondositats de Les Gabarres entre l'Empordà i la Selva, on neix el Daró i els seus afluents.

Desconegut com a lloc d'excursions fàcils, ja que llevat d'uns quants bisbalencs que hi solen anar per la festa major, durant tot l'any no s'hi veuen cares forasteres, no per això desmereix d'ésser visitat.

Les fonts d'aigües delicioses no hi manquen pas per qui li plau cercar-les; els seus turons, si son costosos d'assolir, en canvi permeten una miranda esplèndida per tot el Baix i Alt Empordà, des de'l Cap de Bagur als Pirineus, el Pení i el Golf de Roses, així com part de La Selva segons els indrets.

Es tradició molt arrelada que en l'antigor fou un poble molt més important del que és avui, ja que hi havia, segons se diu, un regular carrer de cases on s'hi exercien alguns oficis com ferrer, fuster etc. Encare us ensenyaran les runes de la antiga església lluny de la actual cosa d'un quart i mig. El cert es que no hi ha cap propietari que en els seus boscos no compti amb tres o quatre casalots, o sia, runes de construccions molt antigues, amb parets i senyals de conreus en llocs que de temps inmemorial es bosc.

La seva decadència però ha de venir de molt antic ja que en 1359 comptava amb 28 focs (igual que ara si fa no fa) tots del Baró de Cruilles. La majoria dels casalots a despit dels anys conserven encara el nom amb el qual eren coneguts i nomenats quan eren vius. Un n'hi ha que no'm sé estar de recordar-lo, el mas Vilavedra, de marcat sabor romà, que ocupava una posició magnífica mirant a La Selva. (Remarqui's que la rel "vila" a l'Empordà es estat l'origen del nom de molts pobles que van neixer de les runes de les antigues "Villas" romanes.)

Ja en els temps prehistòrics era més o menys habitada aquesta comarca, car hi ha el "Cementiri dels Jueus" lloc d'enterraments dels primitius pobladors, consistent en tombes formades per quatre o més lloses de llicorella que es la pedra predominant. Aquestes sepultures moltes de les quals ja han estat destruïdes, se troben en un planell al cim de la carena en el mateix camí que mena a Calonge, prop del mas nomenat can Garneu. També s'hi han trobat destrals de pedra que anomenen pedres de llamp.

De Cassà s'hi va en unes tres hores per dos punts diferents; que son, passant per la Creu de les Monges que es el més habitual, i pel coll de Llu-maneres que es més planer.

De La Bisbal també s'hi va en unes tres hores escasses passant per can Font que es el camí que mena dret a la iglesia; o be passant pel pla de Rabioses i can Puigmiquel.

De la part de Calonge s'hi pot anar en unes quatre hores i mitja per camí carreter, passant pel pic més alt de Les Gabarres.

Com se veu, una excursió pot fer-s'hi en un dia fàcilment; però cal anar acompanyat d'un coneixedor del país per a millor resultat.

En aquestes condicions els aimants de les altures segurament que hi disfrutaran, ja que per tots costats pot esplaiar-se la vista. Hom pot seguir un curset de geografia catalana senyalant els pobles i viles que's veuen çà i enllà amb els puigs i les muntanyes.

Però ço que fa més il·lusió des d'allí dalt, es resseguir les vies de comunicació, i contemplar com els trens a certes hores hi van descapdellant una cinta blanca de fum com si fos el solc d'una fada.

LL. BARCELÓ I BOU

Desig

Dedicada a la gentil damisel·la
Na Joaquina Arin Forés.

¿Per qué la tristesa, formosa
Cobreix ton front, com un vel?
¿Per qué tan distreta fixes
Tos ulls humits al cel?
¿Creus que manca, a ta bellesa
Una diadema d'or?
— No, puix si els ulls no m'enganyen
Me senta prou bé una flor.

Tes amigues van a festes
Plenes d'anells i diamants,
I no sent tan belles, tenen
Per cada anell dos amants.
Com en bellesa les guanyes
Guanyar-les vols en tresors?
— No, puix mes que en balls ni joies
Gosa mon cor en les flors.

Abans, quan eras més nina
T'agradaven els moixons
I els rius blaus i els arbres
I els escabrosos turons
Vols dons lo que fou ta ditxa?
Vols jardins vermells de flors?
— No, que ja a mon cor no basta
Lo que l'omplia allavors.

Jo tinc hermosa la sina
Gotics castells blasonats
I de llurs casals cent nobles
Me segueixen als combats
Vols de mos vasalls ser reina
I reina de mon cor?
— No em calen vasalls ni nobles
Ni gotics castells blasonats,
Però si lo que a mon cor manca
L'escalf de ton cor enamorat.

30-3-1926.

MANEL GOMBAU PICASSÓ

Postals Literàries

Mossèn Antoni Doltra

Veu's—aquí una de les figures més vistoses, més interessants i més simpàtiques de la clerecia gironina. D'anys que va filtrant-se el rajolí de sa dolça poesia per l'entranya de la vida popular catalana, fent-se admirar, ademés, per els esperits refinats.

Quan encara fresqueja el sabor de ses "Cançons i ritmes" rebudes amb esclat de festa, dóna un aplec de quadrets escènics lligats amb el títol de "Visions" ric present a les entitats escèniques dels cícrcols catòlics de la nostra terra estancats en obres semi-vulgars que feien permanèixer sempre en l'infantesa al teatre catòlic, quan l'altre assolí de bell començ una rara plenitud.

Les quatre produccions que formen l'aplec "Visions" són una exquisitesa. "Nit de Reis" corpren per lo bé que encarna una bonica costum popular; "El pont del diable" glosa, en airós i natural diàleg, una coneguda llegenda o tradició. Ben pintada i vestida la figura del avar negociant; els cinc petits actes de "Els fills de Jacob" ben agençats, trassudament repartits i ben aromats d'ambient bíblic, constitueixen una pàgina emotiva i de sana evocació, i "Sant Diumenge" evoca, també, una corprenedora costum: aquell raig de sol de Caramelles que no s'hauria de deixar perdre.

Tot això, Mossèn Doltra ho arranja d'una manera que pocs assoleixen. I és que el culte Rector de Sant Joan les Fonts, de la plana olotina, rienta i apetescuda per ell, s'ha orientat, documentat i armat, banyant-se en aquell finíssim sentit pedagògic que tant serveix als ministres de l'Evangelí per allisonar en les santes ensenyances als infants i a les joventuts d'incert caminar pels viaranys de la vida.

I ens plau molt poguer dir aquestes coses en aqueixos temps!

Joseph Grahit

Quan Mossèn Doltra exercia són ministeri per els riolers poblets i vilatges de la Costa llevantina, començant són esbarjo literari, tan en harmonia amb els cànons de la vida eclesiàstica, en la vella ciutat de Girona hi era en bell esclat la revifalla del caliu colgat per aquells Palol, Franquet, Riera i Bertran, Botet, Sitjar, Agulló, Mossèn Planas i Feliu i altres. Qui el bufava aital caliu sagrat? Recordem: els germans Massó Valentí; l'enyorat Paco

Monsalvatge; els reverends Viver, Piera, Juanola; Bertrana, el formidable novel·lista; Morató refinat periodista i narrador celebradíssim; i en Joaquim Plà i entre tots, aquells dos romàntics que sostingueren una revista que cal bibliografiar entre la producció intel·lectual d'aquell tros de terra catalana i catalanisadora.

Eren en Tharrats i en Grahit que feien "Armonia". Encara avui els veig agermanats aitals noms en un llibre, "Vibracions" estotjador d'un enfilall de proses sonores i sucoses. En Tharrats obre el llibre d'en Grahit. Ho fa amb clau d'or, amb un sonet esperançador de glorioses pàgines, totes evocadores de vida vetusta dins aquells murs, en el racer de casals seculars, en l'ombra de carrers tortuosos, costaruts, tapisats de molsa i catifats d'herba humida.

Les catorze impressions, no fan alts ni baixos; totes són igualment cisel·lades com mereix el sentiment que les informa. Totes elles ens recorden aquella època en que casi vivíem per igual amb aquell estol la vida de la quieta ciutat de l'Onyar.

Quin conçol poguer-se bressolar en el tóu de records de la primera joventut! Es tot això llevat d'una fornada sumament gloriosa en la que tenim a orgull haver laborat com a fills d'un reconet d'aquella *provincia*.

Remitit

Se'ns prega la inserció de la següent nota:

«La Junta de Govern de la Villa de Salud "La Aliança", ha publicat la Memòria corresponent al darrer exercici, de la que extractem els següents dades, per el que's refereix a la seva actuació, desenvolupament i ordre econòmic.

Apart d'altres aspectes de relació col·lectiva, ha pres part en 26 actes mutualistes, comptant en l'actualitat amb 107 Comitès locals constituïts en altres tantes localitats de Catalunya.

Han ingressat durant l'exercici, 24 noves entitats, sumant un total de 373 entitats, corresponent a Barcelona, ciutat, 143; Barcelona, província, 137; Girona, 43; Tarragona, 37 i Lleida, 13. El total d'associats és de 78.174.

El total de quotes cobrades sumen: 1 057.900'10 pessetes.

En la seva Policlínica s'han prestat 27.246 serveis i en el seu Palau de Mutualitat han ingressat 1.641 malalts. Es clasifiquen per malalties: Cirurgia 1.228; Medicina, 288 i serveis especials, 125, havent-se efectuat 745 operacions.

El nombre de pensionistes ha sigut de 2.593, que equivalen a 47.671 estàncies, resultant un promig diari de 130 estàncies. El sosteniment global

de malalts ha pujat a 592.058'48 pessetes, equivalents a 12'42 pessetes per estància. Per recaudació de les mateixes s'han obtingut 172.643'75.

En el ordre econòmic es pot fer constar apart d'altres importants atencions; han quedat totalment amortitzats tots els crèdits que afectaven a la construcció del seu Palau de la Mutualitat, comptant dita Institució al finalitzar l'exercici amb un capital col·lectiu de 2.086.965'53 pessetes».

Nostra Madona la mort

(Diari d'un egoista)

Ha mort un altre d'els amics de la meva generació. Un que desde petit havia lluitat junt amb mi per conquerir la vida. Un que, com tants, ha deixat el món quan començava a fruir-lo. Dolor més crudel! I he recordat. Han vingut altre volta a ma memòria, detalls no confiats a ningú de la vida de l'amic, i he comprès el gran dolor de morir quan s'és jove, quan tot us parla de viure, d'estimar. He comprès el gran dolor de volguent-ho ésser tot, restar reduït al no res. I he plorat.

—En Carles està malalt ves-lo a veurer, va dir-me la Juanita, una antiga amiga.

—Vols dir? vareig fer incrèdul.

—Diu el metge si està tòxic.

Vareig anar-lo a veurer. Assegut a un ample silló goitant indiferent els vianants del típic carrer de Barbarà, no semblava pas estar malalt. A la meua entrada un somris aixamplà son rostre.—M'han dit que estaves delicat, mes veig que m'han enganyat. Vareig dir-li. Si, una futesa, va rodar-me una mica el cap, un petit desmai, després uns filets de sang a la salivera, i el metge empenyat en que no dec sortir de casa. Mes no serà res. Ara, intervingué l'avia, una simpàtica velleta, que'm coneix de menut, l'enviarem a passar uns dies fora. Allí es refarà.

Em vareig despedir mitg somrient. Allò no seria absolutament res. D'aquí uns dies estaria més sà que jo.

*
*
*

Va marxar a fora. A un poblet de l'alta muntanya va romandre durant varis mesos. Les notícies que m'arriaren eren satisfactòries. S'engreixava, treia bons colors em deia la família. Les lletres d'ell em parlaven de quelcom millor. D'els seus amors. Hi havia una gentil pageseta, que li havia robat el cor. I entre això i els saludables aires i els sanitosos aliments es tornava un

altre. La vida tornava a ell. Aquestes eren las noves quan tot d'un plegat, imprevistament em portaren un recado urgent de que era aquí, malalt i que desitjava veurem.

* * *

Estava allitat. No era ja el mateix de la darrera vegada. Les galtes esfonsades els ulls enterbolits, no semblava el jove simpàtic i rialler de sempre.

—Deixeu-nos sols, us ho prego—demanà a n'els parents que m'acompanyaven. Em vaig sentar vora d'ell.—Com es això, jo et creia mes bó que mai.

—Doncs ja ho veus, és tot el contrari.—No t'espantis no serà més que un enpitjorament passatjer.

—Es inútil volguer-me enganyar.—Tot vora meu entona un himne triunfal a la Mort. L'avia que mig emporuguida m'esguarda, mon germà que no gosa mirar-me per por de trobar-se una semblança amb mi, el pare que fuig esgarrifat de la seva obra, les mil i mil nicieses de cada dia i de cada hora, l'udolar d'els cans, el borinot que volta la bombeta tot va dientme:

—Has de morir, has de morir, has de morir.

—I jo no vull morir. Soc jove, s'esbadella la vida davant meu, els diners m'ofereixen plaers sens comte, l'Amor aquesta cosa gran que sols conec pel nom, tot em convida a viure. Lo més sublim de la vida, lo més alt, lo inaccessible, la Felicitat sembla posarse a l'abast de la meva mà. M'hi acosto, sembla que hi arribo, ja la tinc... i quan cloc la mà .. hi trobo el no res. Lo fosc, l'abim de no ser res, res.—Em revel'lo. Vull viure!! Ho sents vull viure! Fes callar el rellotje! No vull sentir més el seu tic-tac isocrònic qui em va dient monotonament.

Moriràs, moriràs, moriràs, moriràs.

—Fes-lo parar, fes que la vida passi per mi sense que n'hagi esment, fes que les hores s'escolin silencioses, fes qu'el meu cervell ociós no s'entretingui a contar els segons dient-me. Un menys, un menys. Fes parar el rellotge, corre!!

Vareig deturar el pèndol—Després—No parlis, no et fadiguis li vaig dir.

En tinc necessitat.—No he estat res a la vida, un cuc que ha passat sens ni deixar senyal. Una vida inútil. Si no hagués nascut! Perquè tenia que venir al món! Perquè fer-me sentir les grolleries de la vida, donar-me després a tastar la dolcesa del ser jove per arrebaçar-lo tot seguit.—Escolta. Tu saps que allí dalt a muntanya, aon vaig anar, hi he deixat el cor, qu'em fa el demés! Vaig dir-li que l'estimava, que ma vida era ella. I va foragitar-me de vora seu.—Va dir-me—Fuig cadavre vivent. Puts a mort. Tes galtes ensorrades, tos ulls, tes mans em recorden els d'un mort, fuig. I a la nit solitària, quan la suor, les angunies no em deixen dormir, sento la veu crudel de la vida, de lo desitjat qu'em diu.

—Fuig, fuig, fuig, fuig.

Ves, ves, el rellotje s'ha aturat, això dona malestruga, ves, fes-lo anar
ans no es pari la meva vida.

I el rellotje tornà a entonar l'himne.

Moriràs, moriràs, moriràs, moriràs.

***

Ja ha mort. S'ha unit als companys Boix, Hospital, Aixelà, als bons
amics, germans gairebé. Madona Mort va fent sa feina. Duu una vena als
ulls i talla a tort i a dret. Se'n porta els joves, els intel·ligents. Bona cullita
Madona Mort!!!

JOAN TUR

S'ha mort

***

I aclucat els ulls la benhaurada,

A vora de son llit tot es dolor,

I la vella, amb la dalla encarcerada

Riu, quan els demés trenquen en plor

Va vestida de blanc com una verge

I son rostre es serè i somrient

Res hi ha pogut de la mort l'enveja

Per desfigurar-lo horriblement

Dirieu que sospira d'esperança

I que somriu de felicitat

Que de deixar el món no te recança

Perqué l'atrau dolçament l'eternitat

I jo, mentrestant els altres ploren

Atreta per el seu riure tan suau

De son semblant els meus ulls no es mouen

I em sento sorpresa d'aquella santa pau.

M.ª TERESA ELIAS

La devoció a la Mare de Déu de Montserrat

Es un fet consolador la creixença de la devoció a la Mare de Déu de Montserrat. Encara que les facilitats pel turisme hagin portat al nostre Santuari mil·ls i mil·ls de persones, són, no obstant, molt eloqüents aquestes dades que es refereixen a l'any 1925:

Misses celebrades pels monjos	16.751
Per altres sacerdots	1.818
Misses cantades a devoció dels fidels	277
Salves cantades a devoció dels fidels	524
Rosaris cantats a devoció dels fidels	122
Comunions: passen de	150.000
Primeres Comunions	60
Casaments	378
Benediccions d'automòbils	120
Confreres inscrits	2.455
Oblats seglars que han professat	106
Romiatges de més de 200 personas fins a 1.000	25
Grups de devots, de més de 40 personas fins a 200	41
Religiosos hostatjats al Monestir	200
Bisbes	16
Abats	7
Cremallera: Moviment total de passatgers	183.665
En més que l'any anterior	6.579
Funicular de Sant Joan: Total de passatgers	159.589
Autos, més de 9.000, amb un contingent de més de	60.000
Cel·les del Santuari, s'hi han estatjat	50.102
Total de visitants, en tren o auto,	155.000
que junt amb els que hi van en carro o a peu, fan uns	200.000
(Extret de «Vida Cristiana», núm 101, any 1926).	

“La doncella Catalana”

A les simpàtiques damisel·les del Casal Català de Madrid.

Somnia que s'adormit,
dintre una barqueta xica...
tot contemplant Monjuich,
la doncelleta bonica.

L'ona breçola suaument,
son somni color de rosa...
i la Lluna somrient,
un bes en sos llabis posa.

Somnia que prop del mar...
les nines, ballen sardanes
i ella i va a sardanejar
i a juntar-hi ses rialles.

El doncell que té al costat,
jamorosament la mira!
i obre el cor esperansat,...
a la seva simpatia.

Ja s'ha fos l'últim estel...
i encara la nina somnia...
que està sota l'hermós cel,
de la Pàtria d'aon n'es filla.

Déu faci que al despertar
no s'ens mori: d'anyorança...
al veure's lluny d'aquell mar,
que deixà amb tanta recança.

JOSEFINA JARDI CODINA

La llibertat de premsa

Simultàniament han arribat a nosaltres dos telegrams d'origen Italià. En l'un es dona compte d'haver-se inaugurat a Roma una nova casa de la Premsa en la qual els concurrents, gairebé tots els periodistes estrangers que hi ha a la capital italiana, havien ovacionat entre altres coses a Mussolini.

Aquesta és quan menys l'impressió oficiosa de la festa. Es clar que en una prosa oficial costa molt de destriar el que és macís i el que és ironia. Però acostumats com estem a «interpretar», a «fer-nos càrrec», ho acullim segons la nostra consciència.

L'altre telegrama, de fons oficial, serà en canvi veritat del tot, per desgràcia. Pietro Nenni, director que fou del diari «Avanti», mentre pogué resistir contra el feixisme, ha estat empresonat per trobar-se-li documents contraris al règim dictatorial del feixisme. A la millor es tractarà de una col·lecció de l'«Avanti» en els seus bons temps...

Tot això, recent encara, en mig de mils i mils atropells a la premsa, el fet contra els germans Albertini, directors i propietaris del «Corriere della Sera», baluart de la consciència lliberal italiana, enderrocat per el *Duce* i convertit en orgue oficial de la seva dictadura.

I encara la gesta dels periodistes estrangers a Ginebra, negant-se a rebre declaracions de Mussolini en senyal de protesta, contra la persecució dels periodistes italians dignes...

I encara la persecució dels periodistes estrangers—entre ells el nostre Josep Plà, escapat de les urpes de Farinacci—que retraten massa «fielment» l'estat del país d'ençà de la famosa marxa sobre Roma.

Veus, ací, dons, sinó resulta una ironia aquell telegrama que esmentàvem primer. Es clar que el fet pot resultar veritat, en el sentit oficial.

La servitud dels periodistes que són periodistes com serien manobres, sense cap idealitat alta i noble; sense sentir el pes de la responsabilitat en la seva consciència dels seus actes de professió, és un patrimoni de tots els països. A Itàlia com per tot arreu, hi han periòdics i periodistes com els de «La llanterna» del nostre formidable Joan Puig i Ferrater.

Contra aquests s'ha d'alçar el nostre despreci de dignitat humana, de la manera que a Itàlia mateix, malgrat totes les represàlies i coaccions també s'ha manifestat en tots moments. Els setanta mil subscriptors que en un dia es donaven de baixa quan el fet del «Corriere della Sera» adherits a l'actitud dels germans Albertini, era el fet que proclamava aquesta actitud.

I el propi cap del Govern espanyol, general Primo de Rivera, en el seu recent discurs a Alcalà d'Henares ha senyalat l'alta missió de la premsa, plena d'idealismes a tot hora.

Ja veieu, doncs el despreci que de per tot arreu, treuen els periòdics i periodistes que juguen de cara a la servitud.

L'actitud de l'home «que llegeix el diari» és molt més responsable que no es creu. Quan en un país els ciutadans tinguin la força de dignitat necessària per a escullir la premsa, veus ací la primera gran batalla guanyada a la cultura i a la civilització humana.

De "Diari de Mataró"

Publicacions rebudes

Diari de Mataró ens ofereix quotidianament, bells nombres, han despuntat en aquest mes els 893 i 896 dedicats a St. Jordi, a Nostra Dona de Montserrat respectivament. S'insereix en el primer una bellíssima reproducció del St. Jordi de Donatello existent en el museu de Florència.

En el segon, dedicat com deiem a la Verge Bruna, s'hi publica adès de bells articles, un joliu grabat de Montserrat fet per M. Riba.

Gasetta de Vilafranca, en són nombre 7, se'ns ofereix forta i encoratjadora com sempre.

El Dia, de Terrassa, *La Veu de Sabadell* i *La Veu de Tarragona*, ens donen ocasions per llegir a Francesc Trabal, A. Esclassans, F. Soldevila, J. Ventalló, A. Barceló, i tants d'altres quins articles són sempre interessants i ben representatius dels diferents caires de la vida catalana.

Havem rebut també, *Lavernó* periòdic quincenal de St. Sadurní de Noya amb el que establím gustosament el canvi.

Així mateix, ens ha visitat el setmanari barceloní *El Dijous* de rescent aparició.

d'Olot. Ho lamentem per el buid que deixa.

Mediterrània, en sos dos nombres de 15 abril i 1 de Maig ens donà l'impressió de una revista assenyada, en la que hi entra no obstant una secció plena de una finíssima ironia. Allò de "Atemptat contra el nas de Mussolini"... és senzillament lluminós.

Associació de Música

II Curs. VII Concert

Anà a càrrec dels notabilíssims artistes Ivonne Canale (violinista) i Frederic Longàs (pianista) aquest concert del segon curs de la nostra Associació. Parlar del bell renóm que envolta a aquestes dues figures musicals seria tasca llarguíssima i que molts dels nostres llegidors ja potser han sentit ponderar per mediació de la premsa de Catalunya.

Passarem a realitzar la nostra missió ressenyadora d'aquesta vetllada musical que amb molt encert i justesa es desenrotllà aixís: Primera part, *Sonata en la mayor*, Cèsar Franck, composta de quatre temps.

Prosseguia després del descans de consuetut l'obra de Vitali, *Xacona* per a violí i piano, agradant moltíssim, àdhuc d'haver-se, en altra ocasió executat en un dels passats concerts de l'Associació. *Romanza* Schumann; *Vals* Chopin; *Caixeta de Música*, Liadow i *Jota*, de Longàs, foren les restants obres d'aquesta segona part, per a piano sol, siguent tant calurosos els aplaudiments que Frederic Longàs es veié precisat a donar una peça fora de programa.

La part última de la vetllada, confiada a violí i piano era composta per *Berceuse*, Schubert; *Tango*, Arbós; *Ronde des Lutins*, Bazzini; (per cert molt majestuosa) i *Jota Aragonesa*, Sarasate. L'auditori prodigà als executants llargs aplaudiments que sigueren apaivagats amb l'execució d'altra peça extraordinària.

Ivonne Canale sigué obsequiada amb un bell present de flors. Nosaltres des d'aquestes pàgines fem extensiva la felicitació als mencionats artistes per enlairar una vegada més el renom tant ben conquerit arreu on han actuat individual i conjuntament.

A. C. M.

Crònica local

Els membres que componen la junta administrativa de l'Hospital de Palamós, en sessió del 29 del passat mes de Març, aprovaren el balanç de l'any 1925, del que se'n despren el següent resultat:

L'existència en caixa al finalitzar l'any 1925, era de pessetes 7.795'93, les quals, junt amb pessetes 120, del producte de finques urbanes, 6.933'35 d'almoines, 408'60 de rentes de l'Estat, 188'23 de interessos de la Caixa de Pensions i 248 d'estàncies de pagaments, sumen un total de 14.794'11 pessetes.

Les despeses fóren: per reparacions, 245'90 ptes, personal i administració 2.580, manutenció de malalts 800, festes religioses 80, calefacció i neteja 525'15, material i medicaments 868'35 i despeses varies 118'35; fent un total de pessetes 5.217'75, el qual dóna una diferència a favor, de pessetes 9.576'36, efectiu en que començà l'exercici de l'any actual.

Fóren hostatjats, durant el finit any, 14 malalts; 7 homes i 7 dones dels quals en moriren 2. Aquests malalts causaren 325 estàncies, que resultaren a 2'46 pessetes cada un.

Els bons pala nosins aficionats al teatre, veuen desfilar per l'escena obres de lo millor que s'ha escrit doncs en el "Teatre Carme" després d'acomiar-se la companyia Mestres-Querol, amb les obres «El Caudal de los hijos» i «Doña Clarines» hi debutà la notable companyia de sarçuela del Teatre Principal de Girona, amb «El asombro de Damasco» i «La niña de los besos», continuant amb les obres de no menys importància «La tragedia de Pierrot», «Gente seria» i «La gatita blanca». D'aquesta companyia en formen part els senyors Serrano, director artístic; el baríton Sr. Ortego i el tenor còmic Sr. Parra, ultra les primeres actrius Alegre i Asencio. Els chors fan un conjunt no gaire acceptable i l'orquestra, quelcom deficiente en llur comès. Anuncien per més endavant una col·lecció d'obres bones que a ben segur agradaran als aficionats que acudeixin a presenciar-les.

Al «Centre Econòmic» la secció teatral d'aficionats posà a l'escena el bonic drama «Misteri de Dolor» siguent molt aplaudit.

I ara que estem posats a parlar del teatre, una «troupe» dirigida pel Sr. Salvador Codoñer representà en dues funcions consecutives, la famosa revista còmica «Escudella de Pagès». Amdues amb un plè a vessar.

Una nota còmica fou la capturació d'una mona escapada d'una barraca de saltimbanquis acampada eqüestrement al final del Passeig Marítim.

Després de innumbrables peripècies pogué ésser capturada. L'esmentada bestiola s'enfilà dalt del parallams de la casa de la Sra. Vídua de M. Vingut.

Un petit incendi que va iniciar-se a la part Sud del port comercial, destruí uns 10 sacs de flor de sofre que havien sigut descarregats d'un vaixell anglès suara arribat. Mercès els serveis realitzats per alguns obrers del port si gué sofocat immediatament.

Amb gran solemnitat s'efectuà la benedicció del nou Sagrari de l'Església Parroquial. Hi assistiren les autoritats, cantà el chor de les Filles de Maria, acompanyades de l'orquestra i predicà eloqüentíssimament el Dr. Sr. Agustí Maimí, Canonge de la Seu Lectoral de Girona.

Les Germanes Carmelites d'Ensenyança, han celebrat una exposició dels treballs més difícils efectuats amb molt gust per les alumnes d'aquest centre d'Ensenyança. Ultra moltes obres de gran valor artístic, d'adornos i labors hi havien bon nombre de treballs escolars de dibuix i literatura.

Felicitem a tots pel bon fi d'aquesta exposició.

En el passat mes, morí el jove de 17 anys En Jaume Ayats, fill del comerciant d'esparteria En Joan Ayats.

(A. C. S.)

Degut a la espessíssima boira, es vegé precisat a amerrissar l'aparell N.º 145 de la companyia Latécoère. Passada aquella, s'aixecà novament seguint l'espectacle imprevist, contemplat per una gran gernació de curiosos.

Regna en els ultims dies del passat mes, un fort temporal de llevant amb contínues plujes.

Continuen amb molt d'entusiasme, els preparatius per la propera festa Major.

MARINADA, també s'apresta per poguer presentar-se com cal, ço que podrà fer-se segurament amb l'ajuda dels bons palamosins.

L'Associació de Música, ha confiat el seu concert corresponent al mes de Juny al notable tenor Emili Vendrell.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes d'Abril de 1926

Vapors nacionals:

Teresa, Santirso, Cabo la Plata, Cervera, Vilafranca, Cabo Carvoeiro, Japis, Mar Adriático, El Caudal, Cabo Quejo, Cabo San Vicente. Total, 11.

Vapors estrangers:

Caño, anglés; Luxpalile, nordamericà; Oued-El-Abid, francès; Humilites, italià; Fenchurch, anglés; Nereide, italià; Mont-Everest, francès; Hellen, norueg; Poupée, francès; Marsala, alemany. Total, 10.

Velers nacionals:

Joven Paquito, Carmen Pico, Enrique, Virgen de Africa, Ramona, Montsianell, Fernando Gasset, Servol 2.º, Porto-Pi. Total, 9.

Registre Civil

Mes d'Abril

Naixements: Joan Carbó Racolta, Lluís Ramos Sánchez, Francisca Matas Bosch, Rosa Puig Salvadó, Pietat Hernández Curelles. Total, 5.

Defuncions: Joaquina Gelpí Bofill, 74 anys; Francesc Pérez Balló, 76; Joana Kuffer Krienstler, 47; Jaume Ayats Oliva, 17; Joana Mateu Morató, 10; Fidel Albosa Ferrer, 57; Dolors Cremades Sitjés, 77. Total, 7.

Matrimonis Josep de Nicodemus Llaurador Batlle amb Carme Subirà Bas, Artur Torrent Rovira amb Josefa Machuca Casademont, Josep Reixach Comas amb Carme Guillem Oliva, Pere Capdevila Noell amb Josefa Vilanova Cané. Total, 4.

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La més important i de més sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etz.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Pianos d'Ocasió

MERINO, propi per estudi, al comptat 250 pessetes a plaços 290 ptes, lloguer, 5 ptes. cada mes.

LERCH, amb perfecte estat, gran ocasió, al comptat, 600 pesetes a plaços 650 ptes. lloguer 15 ptes. cada mes.

Corominas i Creuat esplèndit, al comptat 110, a plaços 1.300, lloguer 30 ptes. cada mes.

R A Ó :

PALAMÓS

L.LORÉNS

Major, 26

MERCERIA

POLVOS "GANO"

D'ús indispensable per criar
sans i grassos als porcs

Demaneu-lo en totes les Drogueries

No us fieu de les imitacions

ROCALLA

PISSARRA ARTIFICIAL DE CIMENT I AMIANT COMPRIMITS PER TOTA CLASSE DE COBERTES, TEULATS, PARETS HUMIDES, REVESTIMENTS I COM ISOLADOR, ETC., ETC.

OFICINES

Porta del Angel,

1 i 3 Pral.

Telèfon 3344 - A.

Direcció Telegràfica y Telefònica

ROCALLA - BARCELONA

FÀBRICA

Carrer de Llobregat,

(SARRIÀ)

Telèfon 6044 - G.

JOSEP ESTEVA I C.^A

Dipòsit per St. Feliu de Guixols, Palafrugell, Palamós i demés pobles comarcans:

PALAMÓS:

CERVANTES, 24

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2

(Entre Aribau i Universitat)

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

*Cordones :: Correas :: Cables y otros
Artículos de Cuero*

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soteras

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMÓN SOTERAS

Poseedores de valores

quedando capital en su propia casa mediante sistema implantado hace diez años tomando parte Capitalistas y Banqueros de Barcelona, puede conseguirse un importantísimo interés del capital y asegurado de todo riesgo.

Solicite detalles y referencias a

Lloréns. Apartado, 9
PALAMOS

Calle SAN VICENTE

Número 199

2.º inteior

Valencia

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

▣ Habitacions confortables ▣ Espl ndit sal  menjador ▣
MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATGE TELEFON, 35

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per. aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Miquel Sala. Palamós

Taller de Fusteria Mec nica -
Representant de la gran Companyia
de Segurs «La Unió i El F nix Es-
panyol — Adem s contracta segurs
d'incendis, vida, accidents, enfer-
metats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

Companyia General de Comerç. S. .A

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Ca rer Cristina, 2. Tel fcn 1692. Barcelona

Cada año

se publica la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière-Riera)

cuidadosamente corregida y
aumentada, conteniendo unos

trescientos mil datos y señas

de cuantos se dedican al Comercio, la Industria,

Agricultura, Minería, Ganadería, etc.,
en la extensa y rica Región Catalana

Reseña Geográfica, Histórica y Estadística de cada entidad de población.
Producción . . . Vías de comunicación

Cuatro preciosos mapas

en colores; los más completos
. . . que se han publicado . . .

Anunciar en las páginas de la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

es una garantía de seriedad
e importancia comercial, y es
de una eficacia extraordinaria

Un voluminoso tomo sólidamente encuadernado: 20 pesetas
Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.

Sección P. — Calle Consejo de Oiento, 240 — Barcelona

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

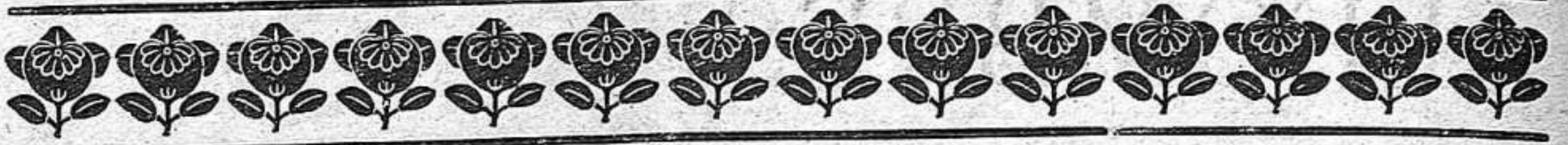
H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jzume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
:: TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FARBICACIÓ NACIONAL

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de Sant Pere, 7, entressol-Barcelona

Moderna escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA

Lliçons particulars i a domicili.

**Maquinària
i Articles
PER A LES ARTS
DEL LLIBRE**

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina. — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a impremtes, Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve - Barcelona